

Sygn. akt IV KO 116/17

POSTANOWIENIE

Dnia 7 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądaj

w sprawie zażalenia **A.N.**,
na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w K. z dnia 6 marca 2017r. o
odmowie wszczęcia śledztwa, sygn. PR Ds.(...)
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 7 grudnia 2017r.,
inicjatywy przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
wyrażonej w postanowieniu Sądu Rejonowego w K.
z dnia 19 października 2017r., sygn. akt II Kp (...),
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w J..

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w K. wystąpił z inicjatywą przekazania sprawy w przedmiocie rozpoznania środka odwoławczego złożonego od wskazanego powyżej postanowienia odmawiającego wszczęcia śledztwa dotyczącego czynów z art. 231 § 1 k.p.k., których mieli dopuścić się sędziowie tego sądu orzekający w sprawach rodzinnych. Podstawą wystąpienia było twierdzenie, że w sytuacji gdy sprawa dotyczy sędziów danego sądu winna być ona przekazana do innego sądu równorzędnego z uwagi na dbałość o dobro wymiaru sprawiedliwości. Okoliczności te bowiem w sytuacji rozpoznawania zażalenia przez sąd właściwy mogą być podstawą do powstania w opinii społecznej przekonania, że przed tym sądem nie było warunków do obiektywnego i bezstronnego orzekania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Rejonowego w K. była zasadna. Unikać bowiem należy tego rodzaju sytuacji, które w opinii społecznej, nawet niesłusznie, mogłyby wzbudzić przekonanie, że wpływ na treść wydanego orzeczenia miały względy pozamerytoryczne. Dobro wymiaru sprawiedliwości, jako przesłanka określona w art. 37 k.p.k., dotyczy między innymi tego, by wskazanych powyżej sytuacji unikać, czemu służy możliwość zastosowania odstępstwa od ogólnych reguł kształtujących właściwość miejscową danego sądu.

W sprawie niniejszej, jak trafnie wskazano w wystąpieniu, pozostawienie rozpoznania zażalenia w gestii sądu właściwego - poprzez realną możliwość zaistnienia powyższych implikacji - godziłoby w dobro wymiaru sprawiedliwości. Zawiadomienie o popełnieniu przestępstw stypizowanych w art. 231 § 1 k.k. dotyczyło sędziów orzekających w Sądzie Rejonowym w K.. Zachodziłaby zatem sytuacja, w której o zasadności zażalenia miałby decydować sędzia tego samego sądu. Bez wątpienia generuje ona prawdopodobieństwo negatywnego odbioru procedowania przez ten sąd, wyeliminowaniu czego posłużyło zastosowanie trybu określonego w art. 37 k.p.k.

W tym stanie rzeczy sprawa w zakresie rozpoznania zażalenia przekazana została innemu sądowi równorzędnemu – Sądowi Rejonowemu w J., położonemu w niedalekiej odległości od sądu ustawowo właściwego.

as